iš Narottamos dainų rinkinio

hede he! nāgara bara śuna he mūralīdhara

nivedana kari tuyā pāya

cara□a nakhara ma□i yena cā□dera gā□thani

bhāla śobhe āmāra galāya

śrīdāma sudāma sa□ge yakhana vane yāo ra□ge

takhana āmi duyāre dā□□āye

mane kari sa□ge yāi gurūjanara bhaya pāi

ā□khi raila tuyā pāne ceye

cāi navīna-megha-pāne tuyā ba□dhu pa□e mane

elāiyā keśa nāhi bā□dhi

randhana-śālāte jāi tuyā ba□dhu gu□a gāi

dhu□yāra chalanā kari kā□di

ma□i nao mā□ika nao ā□cale bā□dhile rao

phula nao ye keśe karibeśe

nārī nā karita vidhi tuyā hena gu□anidhi

laiyā phiritāma deśe deśe

aguru candana haitāma tuyā ange mākhā raitāma

ghāmiyā pa□itāma rā□gā pāya

ki mora manera sādha vāmana haye cā□da hāta

vidhi ki sādha pūrābe āmāra

narottama dāsa kaya śuna ahe dayāmaya

tumī āmāya nā chā□iha dayā

je dina tomāra bhāve āmāra e deha jābe

sei dine diya pada chāyā

O mano brangus Herojau! O Viešpatie, grojantis fleita! Prašau, išgirski mano prašymą Tau. Kai Tu su Šridama ir Sudama eini link miško, Tavo kojų pirštų nagai it brangakmeniai
primena eiles mėnulių.

Tuo metu aš stoviu ant slenksčio svajodama eiti kartu su Tavimi. Bet aš bijau vyresniųjų ir garbingų žmonių.Todėl aš tiesiog akimis nuseku Tave.

Kai tik pamatau naujus debesis, o mano drauge, aš kaip mat pasileidžiu plaukus. Kai verdu virtuvėje aš tiesiog apdainuoju Tavo šlovę ir verkiu, ir apsimetu jog tai dūmai graužia akis.

O mano mielasis Viešpatie! Tu nesi nei brangakmenis nei deimantas, kurį aš galėčiau laikyti įsirišęs į savo drabužio kraštą. Tu nesi gėlė, kuria aš galėčiau pasidabinti savo plaukus. Jeigu nebūčiau moteris, aš būčiau galėjus pasiimti Tave, dieviškų savybių vandenyne, po visą šalį.

Jeigu būčiau aguru arba sandalmedis, tada aš būčiau ištepta Tau ant rankų ir kojų ir kai Tu prakaituotum, aš nukrisčiau ant Tavo rausvų lotosinių pėdų. Kokius troškimus aš turiu! Nors esu nykštukas, noriu paliesti mėnulį. Ar kūrėjas kada išpildys mano troškimą?

Narattoma dasa sako: „Prašau, išgirski, maloningiausias Viešpatie. Neatstumk manęs.Tą dieną kai paliksiu kūną, būdama pilnai paskendusi mintyse apie Tave, prašau suteiki savo lotosinių pėdų prieglobstį”.